

Tour de prostějovské radnice

„A budete tu spát všechny noci?“ zazněla otázka při ubytovacím odbavení. Odvětila jsem, že se pokusím. Následovala letmá narážka na to, že v naší redakci je to asi takové náročné... Nevím, jakým směrem byla mířena, jestli se snad týkala nějakých nočních juboxových dobrodružství, každopádně první den festivalu byl vyčerpávající pro všechny členy redakce především, co se týče počtu uražených kilometrů po prostějovském distriktu.

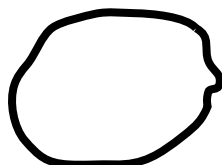
Nevinná procházka, jejímž cílem bylo najít nakládané hermelíny na hodnocení, se proměnila v beznadějnou máchovskou pouť. V restauračních zařízeních buď hermelín zrovna náhodně došel (místo něj naše hermelínová mučednice Nikča obdržela výborný krajíc chleba za 5 Kč), měli jen ten grilovaný nebo ještě nebylo otevřeno nebo už bylo zavřeno či ještě nevařili nebo už dovařili. Na gastro výletu nás překvapilo i turbulentní počasí, které oscillovalo mezi tropy v jižní Evropě a skandinávskými poryvy studeného větru. Usoudili jsme, že na delší vycházky je vhodné si s sebou vzít nejméně dva další náhradní outfity a průběžně se převlékat.

Mezitím se nová redaktorka Marta vydala po hlavním bulváru, lemovaným sekáči a již samozřejmě zavřenými obchody, z nádraží na magis-

trát, kam jsem ji po příjezdu vyslala za účelem potvrzení ubytování v našem oblíbeném retro hotelu Avion. Když mi napsala, že je venku před magistrátem, v naději jsem vyšla, abych jí případně pomohla s jejím kolečkovým kufrem a celkovou orientací. Každopádně šok. Marta tam jaksí nebyla. Zkoušela jsem se s ní spojit – prý je u nějakého jiného vchodu z druhé strany, jenže pak bylo spojení nenávratně ztraceno kvůli vybité telefonní baterii. Trochu mi vrtala hlavou existence jiného vchodu, o níž jsem silně pochybovala. K mé menší nelibosti jsem však ještě po nechtěné vycházce pro klíče do redakce do Canall coffee za ostatními spolupracovnicemi, vchod tedy šla hledat. Bezúspěšně. O několik chvil později se totiž ukázalo, že se Marta dobývala do historické budovy radnice na náměstí T. G. Masaryka. Dokonce i zazvonila a chtěli ji po ujištění, že je z Wolkrova Prostějova, pustit.

Přejeme Vám šťastnou cestu za každých okolností a setkání s dobrým koncem.

Pavčina Štěpánka Borská

Rozhovory s virtuálními mysliteli

Nejdříve jsem nechala paní AI, ztělesněnou ChatemGPT, vymyslet název této rubriky. Dále jsem jí přikázala, aby se nebála umělecky projevit, ovšem omezila jsem ji na témata, která se vyskytují v tomto čísle zpravodaje. Tudiž jsem se jí optala na směr úzce spjatý s Jiřím Wolkrem, abychom byli literárně i intelektuálně nasyceni, a poté i na skutečnosti materiální povahy – prostějovské obchody se zbožím z druhé ruky a určitý typ sýrů, o kterých toho ještě spoustu uslyšíte v dalších číslech.

Začínáme zlehka:

Š: Napiš mi báseň, která by se dala zařadit do proletářské poezie.

Paní AI :

V pracovním žaru zrozena, poctivým úderem začata, proletářská síla se v ní kuje, v báseň lidských práv zahalena.

Šedé ranní vstávání,
kdy dělník s hrdoostí kráčí,
sílu paží do práce vkládá,
svobodu a rovnost si přeje.

Za mlhou závodních hal,
proletářský chorál zní,
srdce těžké, ale odhodlané,
na cestě ke spravedlnosti jde.

Proletářská poezie,
svorný hlas,
touha po spravedlnosti zní,
báseň pracujících srdcí,
proletářská poezie žije dál.

Myslíte si, že AI může nahradit básníky? Jak hodnotíte její tvory? Napište nám na sociální sítě! Nebo se nebojte pustit do rozsáhlé debaty a její výsledky s námi sdílejte.

Pavčina Štěpánka Borská

Na sobotní večer si připravte slavnostní róby pro budoucnost!

Prostějovské sekáče VS umělá inteligence

Přemýšlíte, co na sebe na závěrečný večer? Zeptali jsme se umělé inteligence, jak si představuje ty správné outfity na tuto gala událost... Bohužel, umělá inteligence zatím ještě neumí kouzlit, a tak pokud nemáte v kufru dostatečnou zásobu správně bizarních kousků, nezbyde vám než vyrazit do prostějovských sekáčů, galanterií a butiků... Necítíte se na to? Redakce Wolkráče to udělá za vás! Navštívíme místní módní scénu od Plus Moda Svatava po Sekáč u AlkoHolky a nachytáme pro vás inspiraci.

Marta Krausová

Co na závěrečný večer? AI má určitou představu...

Co by si AI ráda koupila v Sekáči u AlkoHolky...?

A co tam reálně mají...

Když ONA nakupuje pro NI.

Podívaná, která vám vytře zrak?

Losers Cirque Company: **Mimjové**

Příběh jako z Kung Fu Pandy. Starý mocný sensei přemůže tři komicky nešikovné ninji, udělá z nich své žáky, každému přidělí bojový styl nějakého zvířete. Jestřáb, lev, medvěd, opice. Smíchejte spoustu pantomimy, kus akrobacie, trochu humoru, několik pádů a úrazů a máte tu čtveřici zkušených bojovníků.

Každá banda kladáků ale potřebuje svého nepřítele. Mimjové se utkají se zlým hypnotizérem, který je slepý a závidí ostatním oči, a proto je krade, navléká na jehlu, pojídá... To vše s elegantními kozačkami a fialovým pojízdným domečkem.

Podarí se mimjům zachránit senseje z vězení hypnotizéra, utkat se s ním a porazit ho?

Nejprve se zdá, že ne. Obří koulejší se oči lítají všude, někdy dokonce do diváků. Naši hrdinové jsou úplně ovládnuti silou svého nepřítele, nevypadá to pro ně dobře.

Naštěstí však přicházejí jejich patroni, čtyři obrovská nafukovací zvířata, která dokážou padoucha ubít a zároveň mu vrátit zrak. Vše končí happyendem. Zlo se podařilo porazit a obrátit v dobro, hypnotizér se stává jedním z party.

Tolik k příběhu dnešního představení Mimjové od novocirkusové skupiny Losers Cirque Company. Viděli jsme představení plné pohybu, boje, pádů a hlavně pantomimy. Ta, díky perfektnímu propo-

jení se zvukovou stránkou, tvořila těžiště celého představení. Po úvodním boji, který mě hodně chytil, jsem čekal, co všechno nám ještě předvedou. Ovšem kromě bojové scény s gymnastickými míči už toho tolik nebylo. Chápu, že představení je koncipované pro děti, a věřím, že dětská diváci se dneska bavili. Ovšem ti účastníci, kteří viděli v minulých letech představení The Loser(s) nebo Kolaps, vědí, že novocirkusoví Losers dokážou předvést daleko víc, a třeba i v kratším čase. Ocenil bych zkrátka o něco méně pantomimy, o něco více akrobacie.

*Zaujatý kritický divák
Vítek Staša*

Proč tu nejsou?!

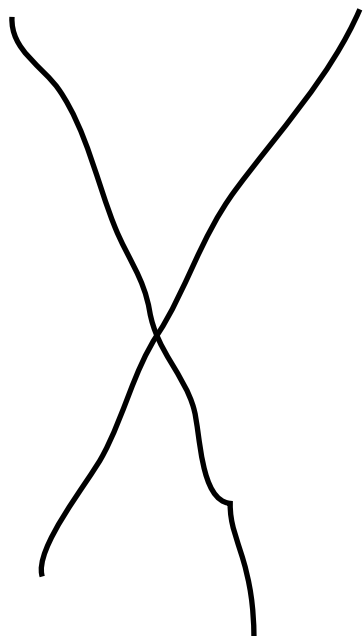
První autor, kterého jsem vybral, o jehož básně na přehlídkách jen tak nezakopnete, může být docela překvapivý. Je jím František Halas. Patřil snad k nejvýznamnější básnické generaci v české literatuře. Na rozdíl od Wolkera, Seiferta, Biebla a Nezvala se nepřidal ani k proudu proletářské poezie, ani k poetismu (možná s výjimkou prvotiny *Sépie*, která má k poetismu blízko). Významnější sbírky *Kohout plaší smrt*, *Tvář* a *Hořec* vydává až ve třicátých letech. Dominuje v nich tragický pohled na svět, skepse, pochyby, smrt. Na mnichovskou dohodu a válku reagoval pří-

klonem k české tradici (sbírky *Torzo naděje*, *Naše paní Božena Němcová*). Specifická je zejména poslední sbírka *A co?*, ve které dosáhla vrcholu úspornost Halasova výrazu.

Proč se tedy interpreti vyhýbají Halasovým básním? Důvodem může být délka Halasových básní: velká část z nich má jenom několik strof. To nemusí být překážkou, možné je například vytvořit z básní montáž. Hlavní příčinou je spíš hutnost, složitost a již zmiňovaná úspornost Halasových veršů. Kdo by dokázal propojit jadernou hrozbu, oceán jakožto místo zrodu

života na zemi, vznik hvězd v mlhovinách a básnickou tvorbu v jednatřiceti slovech? A který posluchač by to dokázal rozkrýt po jediném poslechu? Pro udání posledního důvodu ocituji verš z Halasovy básně *Dobrý den Brno*: „Halas je vůl“.

Vítek Staša

František Halas **Až bomba praskne**

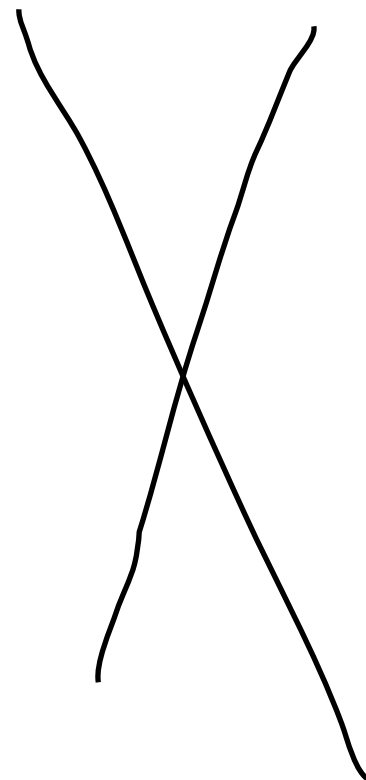
Poleze dál
rýhujíc bahno
Otevře se

Škeble

Bledé pohlaví vod

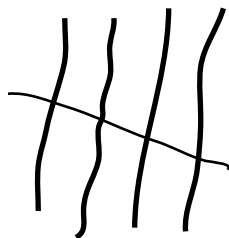
Všecko začne znova
za netečnosti prvních ryb
a hvězdy
plankton bývalých básníků
otřesou se nudou
v chrámu mlhovin

(ze sbírky *A co?*, 1957)

Pivní stroje času

V této rubrice o mrtvých Prostějovácích nelze začít nikým jiným než naším drahým **Jiřím Wolkerem**. Byly o něm napsány stohy mrtvých stromů, a proto vám zkusíme nabídnout nějaké tajné drby o činech, o kterých jste netušili, že by jich byl náš Jiřík schopen. To, že rád popíjel žlutý mok a vdechoval nikotin, ví každé malé dítě. Ale kdo z vás tuší, že když už byl starší (bylo mu 18 let), tak si zapsal: „Že omámily mě výpary rozestlaných loží... že neprobudila se láska, ale něco silnějšího, – *zvířecí pud samce, který cítí nablízku ženu povolnou a milující. Ach, nehleďte tak ustrašeně, vždyť v tom je také poezie!*“ No, Jirko...

Středeční noc bude patřit Jirkovi, takže pokud nás chcete slyšet recitovat např. Wolkrovy prózy inspirované skutečnými událostmi či částí jeho sebraných spisů, ze kterých sice vypadávají stránky, ale o to jsou historicky cennější, doražte v **1:00** do **27**, kde se budem zrovna veselit a dozvíte se, co jste ani vědět nechtěli.

Vítězslav Adamec,
Marta Krausová,
Pavína Štěpánka Borská

První hudební večírek na zahrádce u Kotěry nám včera přichystala pražská lidovo-písňová kapela **VER Terrae**. Výborně sehrané trio nám připravilo nálož zvláštních rytmů a orientálních melodií, která donutila první odvážlivce roztančit klouby a kyčle. Nutno ocenit zejména uhrančivý, ale zároveň pokorný projev houslistky a zejména všestranné použití všech možných houslových technik od cvrnkavá pizzicata (brnkání) po hladivá glissanda (klouzání). Bylo to příjemně špinavé a zároveň mnohem více experimentální, než jsem čekal. „*Bláto tam, kde dříve hlína byla, baklava se nám promočila!*“

Navazující zahajovací představení **Mimjové branických Losers Cirque Company**, které se konalo na prostějovském náměstí, omamně pracovalo se zvukově-hudební pantomimou, šermující magickými silami podsvětí, kterou složil skladatel a ctitel východních hudebních mystérií **Ivo Sedláček**. Protiklad idyly čínské venkova s prozpěvováním skřivánků a pěnkvav a pentatonických fléten a strunných ku-čengů s urbánními dark-doomovými technobeaty z šanghajského podsvětí se postupně spojil do závěrečné živočišné ethno-bubnové monumentální plochy soubor je medvěda, lva, papouška a opičky s temnou Cruelou. *Džungle zvířezí nad lží a nenávistí!*

A co nás čeká dnes od 21:00 u Kotěru na zahrádce? **Cimbálová muzika Primáš z Boleradic!** Dali se dohromady již v roce 2006, přesto jde o stále tělem i duší mladé a hudebně rozverné Hanáky! Vydali již dvě alba, a to v roce 2011 *Hanácké Slovácko* a o pět let později na své jubileum v roce 2016 album *Od Rožnova po Břec-lav*. Spolupracují s Divadelním spolkem bratří Mrštíků z Boleradic, s tanečními soubory, mužskými i ženskými pěveckými sbory a potkat je můžete leckde od besed u cimbálu přes koštování moravských vín až burčákové slavnosti! Tož roztočte to po hanácku!

Vítězslav Adamec

Hudební okýnko Hudební okýnko Hudební okýnko

Prostějovská nakládačka

díl druhý:

Utopeno v oleji

Dnes se to stalo, přijela jsem do Prostějova. Ráno bylo spěšné a nestihla jsem nic pojíst, ale vůbec mi to nevadilo, těšila jsem se, až budu recenzovat hermelín. Je docela fuška najít v Prostějově nakládanej hermoš, ale po zhruba hodině se zadařilo. Nakráčeli jsme spolu s Víťou Adamcem a Štěpánkou Borskou do podniku u radnice, do Pilsner Urquell Original Restaurant Prostějov – Plzeňská restaurace.

V hlubokém talíři s velkou dávkou oleje přinesli hermelín za 129 Kč. Jako příloha čerstvý chléb, 5 ks v ošatce.

První sousto se vyšplhalo na 7/10. Jedla jsem dál a začalo mi být vnitřně hutno. Bylo na čase si pojmenovat pocity. Začala jsem si heslovitě na ubrousek zapisovat: hodně oleje, vnitřní neštěstí, hodně moc porce, musela jsem použít sůl a pepř, zvracení, chleba je záchrana, trpím, mám už jen stovku, ani na to nemám. Po prvním dnu mám chuť už nikdy nejíst hermelín, ale pro-

tože o tom mám rubriku, tak musím. Jsem smutná. Jsem mučednice hermelínů. Vůbec netuším, v jakém stavu přijedu do Prahy. Cítím, že tohle nemůžu fyzicky zvládnout.

Pilsner Urquell Original Restaurant Prostějov – Plzeňská restaurace 1/10 (za vizuál)

Nikola Beková

Stravování je na vlastní náklady, ale Café Atrium si pro účastníky festivalu připravilo slevu přibližně 25%. Uvádíme ceny po slevě pro účastníky.

ČERNÁ KÁVA (espresso, lungo, americano)	40,-
BÍLÁ KÁVA (cappuccino, latte macchiato)	50,-
PANINI (rajče s mozzarellou, hovězí s čedarem, kuře se slaninou, šunka se sýrem)	70,-
TOASTY (šunkové/sýrové)	100,-

Tato sleva platí pro účastníky WP po předložení buttonu při objednávce.

Café Atrium, Hlaváčkovo nám. 1

Dopisy čtenářů

*Psst, bude ve
zpravodaji letos rubrika
od předškolních (?)*

Královno,
velmi brzy královno,
super královno,
pocitivá královno,
jsi nudná ostudná,
jsi eso z pralesa,
jsi diskospratek,
jsi super měkoučká,
Sprostoto.

Matouš, 5 let

Redakce Wolkrova Prostějova 2023

Martin Kuncl, Nikola Beková, Vítězslav Adamec, Pavlína Štěpánka Borská,
Marta Krausová, Vít Staša Foto: Marek Gerhard

Vydává NIPOS ARTAMA
neprošlo jazykovou korekturou